

LINDA EN RONALD FAAS: 'NOG STEEDS LEGGEN WIJ IN ELK 'DANSPASSIE' PASSIE'

ALS 15-JARIGEN HEBBEN ZE ELKAAR OP DANSLES LEREN KENNEN EN NOG STEEDS IS BALLROOMDANSEN DE GROTE GEZAMENLIJKE HOBBY VAN - INMIDDELS - ECHTPAAR RONALD EN LINDA FAAS. OF BETER GEZEGD: OPNIEUW. DOOR DAGELIJKSE BESLONNEMINGEN ZIJN ZE ER NAMELIJK 25 JAAR TUSSENUIT GEWEEST. IN 2005 HEBBEN ZIJ DE STOUTE (DANS)SCHOENEN WEER AANGETROKEN. GOED PLAN, WANT SINDSDIEN WINNEN ZE DE ENE WEDSTRIJD NA DE ANDERE. ZATERDAG LEIDDE DAT TOT EEN RAZENDSNELLE PROMOTIE NAAR EEN HOGERE WEDSTRIJDKLASS.

Door Jolanda van Luinen

OVER LUST EN LEVEN

Op die leeftijd naar dansles; moesten jullie van je ouders of wilde je zelf?

Ronald: „In de tijd van films als Saturday Night Fever en Grease werd dansles al niet meer gezien als onderdeel van je opvoeding. Dat ik er op wilde, was omdat ik net zo wilde leren dansen als John Travolta. Mijn ouders vonden me te jong; ik moest eerst de mavo maar afmaken. Meteen daarna ging ik naar de dansschool, waar we de quickstep en tango leerden. De laatste twee lessen mochten we kiezen voor bijvoorbeeld een filmdans, maar opvallend genoeg wilde toen iedereen - ik ook - meer variaties leren op de quickstep.”

Linda: „Ik wilde met 15 jaar ook graag op dansles. Bij mij thuis was dat geen punt, want mijn broer mocht ook op die leeftijd. Toen zaten er trouwens veel meer jongens dan nu op dansles. Nu zijn het weer meer meiden.”

Ronald: „Dansen was je wekelijkse uitje én inmiddels ons lust en ons leven. Op zaterdag hadden we les en op zondag was er vrijdansen. Bij dat laatste hebben Linda en ik elkaar ontmoet. Later werden we door de dansleraar gekoppeld. Algauw wilde Linda niet alleen maar dansen met me...”

OVER JURYSPORT

Is dansen, net als fietsen, iets wat je nooit verleeft?

Ronald: „Je zou het denken, want na 25 jaar niet gedanst te hebben, konden we het vrij makkelijk - letterlijk stap-voor-stap - weer oppakken. En vanaf de eerste regionale wedstrijden waaraan we hebben meegedaan, twee jaar geleden, zijn we eerste geworden. Toen we 'regionaal' in recordtempo in de hoofdklasse kwamen, zijn we ook aan de landelijke wedstrijden mee gaan doen. Daar zijn we nu, na acht overwinningen op rij, naar de B-klasse gepromoveerd.”

„Als 'nieuwkomers' zijn we blij met elke wedstrijd die we winnen, want we dansen tegen mensen die soms al vijf jaar in die klasse zitten. Hoe we zover gekomen zijn? We trainen zo'n tien uur per week, met passie in elk 'danspassie'. Voorheen hadden we daar geen tijd voor; eerst vanwege school en later het gezin. Opeens begon het echter weer te kriebelen en zijn we bij Harry Cools danslessen gaan volgen. Na een jaar wilden we eigenlijk sneller vooruit en

Hoewel Ronald en Linda Faas voor hun plezier op niveau ballroomdansen, zit er wel een plan achter.

Foto: Wil Kokelaar

gingen we met een ander koppel privéles volgen. Zes maanden later waren we zover dat we wedstrijden konden dansen bij Dansbond Midden Nederland, waar zo'n 25 dansscholen bij zijn aangesloten. Jaarlijks worden er circa acht wedstrijden georganiseerd. Per ronde dans je in ieder geval de quickstep, Engelse wals en tango. In de hogere klassen komen daar ook de slowfoxtrot en Weense wals bij. Meestal word je beoordeeld door zo'n vijf juryleden. Elk van hen laat drie paren door naar de volgende ronde. Uiteindelijk krijgen alleen de podiumplaatsen punten, waarbij nummer één de meeste punten krijgt en nummer drie de minste. Het aantal punten dat je nodig hebt om te promoveren, hangt af van de klasse waarin je danst.”

OVER STERKER, STRAKKER EN STEVIGER

Is op jullie niveau dansen nog een hobby of is het sport?

Ronald: „Ballroomdansen ziet er chique en gezellig uit, maar is heel intensief. Het is een combinatie van artistieke, conditie, techniek, emotie en expressie. Daarom is het voor ons een sport, ontstaan uit een gezamenlijke hobby.”

Linda: „Over conditie gesproken: sinds twee jaar ga ik drie keer per week naar de sportschool, omdat ik anders na vijf dansen aan de zuurstof moet. En wat de techniek betreft: als Ronald een pas maar een paar centimeter anders zet dan de bedoeling is, kunnen we simpelweg gigantisch uit de bocht vliegen. Zo nauw luistert dat. Het is vaak erg nadenken hoe je het mooi en goed kan krijgen. Daar heb je zeker een goede leraar bij nodig.”

Ronald: „Ik merk dat Linda door het

sporten sterker en strakker is geworden, en steviger staat. Daarom heb ik me onlangs met onze twee oudsten ook aangemeld bij de sportschool. Op een wedstrijd of demonstratie moet het er immers uitzien alsof dansen geen enkele moeite kost. Vaak is het echter zo dat hoe makkelijker het lijkt, hoe harder erop getraind is. Bij het dansen steelt meestal de vrouw de show, terwijl de man het 'zwaar' heeft met leiden. Hij moet natuurlijk niet aan zijn partner rukken en trekken, maar subtiel z'n buikspieren en schouders gebruiken.”

Linda: „Ondanks dat ik 'slechts' hoeft te volgen, ben ik van ons degene die serieus kijkt. Een opgeplakte grimas hoort niet bij mij. Net zomin als overdadige make-up. Je hebt er die met grote beautycases komen en er een hele maskerade van maken, met valse wimpers en opgeplakte pailletten. Als je het daarvan moet hebben... Mijn bescheiden dansmake-up breng ik steeds op dezelfde manier aan, maar mijn haar laat ik op verschillende manieren opsteken. Dat doet kapster Fardo van 'Ik haarmode' voor mij.”

In hoeverre is deze jury sport een momentopname?

Ronald: „De wedstrijddansen duren inderdaad niet lang: steeds anderhalve minuut, behalve de Weense wals, die je - vanwege het vele draaien - slechts een minuut hoeft te doen. In die korte tijd moet je echter wel pieken. Alles moet perfect zijn: tot de houding van je hoofd en pink aan toe. Om dat vol te kunnen houden, vraagt heel wat spierbeheersing. Het dansen zelf duurt dus niet lang, maar tussen de ronden door moet je vaak een uur wachten. Daarna met koude spieren weer de vloer op is

funest, dus doe je ondertussen wat rek- en strekoefeningen.”

Linda: „Gelukkig hebben wij een gezellige groep, dat maakt het wachten minder erg. En het is leuk om naar andere paren te kijken. Wanneer de muziek je ligt, gaat het dansen makkelijker. Helaas hoor je soms bij andere klassen melodieën waarop je zelf graag had willen dansen, zoals de Weense wals op André Rieu of de filmmuziek van Harry Potter.”

OVER IMPROVISEREN

Hoe is het om samen zo intensief de danssport te beoefenen?

Ronald: „Als we ieder apart tien uur per week voor een hobby van huis zouden zijn, was het geen doen. Nu wel. Onze jongste twee meiden gaan zelfs wel eens gezellig mee naar trainen. Aan het einde doe ik dan met hen een rondje quickstep. Met je partner dansen heeft als groot voordeel dat je samen het 'huiswerk' kunt maken. Gewoon op je sokken, met tafels en stoelen aan de kant.”

Linda: „Samen dansen heeft als voordeel dat het je - letterlijk - dicht bij elkaar brengt. Je moet elkaar aanvullen en op elkaar kunnen vertrouwen. Zoals die keer dat ik op mijn hoge hakken bijna onderuit ging. Ronald kon me toen nog net opvangen. Dat werd dus improviseren en weer verder dansen. Sowiezo is het regelmatig improviseren als alle dansparen ineens dezelfde kant op willen. Dan moet je uitkijken dat je niet omver 'gewalst' wordt.”

Ronald: „Ieder heeft namelijk zijn eigen choreografie, gebaseerd op de vele dansfiguren die er zijn. Met de huppelpasjes van de quickstep bijvoorbeeld, schiet je als een raket door de zaal. Dat maakt de ruimteverdeling onvoorspel-

baar en vraagt dus om enig inzicht en vermogen om te anticiperen. Dansparen mogen zelf weten welke figuren ze laten zien. Als die spectaculair en goed uitgevoerd zijn, hebben ze meer kans om hoog te eindigen. Op onze choreografie hebben we maanden getraind. Met goed resultaat. Bij de DMN zaten we binnen een jaar in de hoofdklasse, maar bij de landelijke dansbond NADB gaat dat langer duren. Er valt nog heel veel te leren. Maar het gaat er natuurlijk om dat je er plezier in hebt. En dat is zeker het geval!”

OVER TOEKOMSTPLANNEN

Wat kunnen we nog van Ronald en Linda Faas verwachten?

Ronald en Linda: „Allereerst hopen wij gezond en gelukkig te blijven. Wat dansen betreft: ons plan is binnen vijf jaar bij de top van Nederland te horen. Nu we zo snel zijn gepromoveerd, liggen we voor op schema. Voor het overige zijn we meer types die hun knopen tellen. Dankbaar voor alles wat we meemaken.”

Naam: Ronald Faas en Linda Faas-Bunink

Geboortedatum: Ronald is van 21 september 1962 en Linda van 23 juli 1963

Geboorteplaats: allebei geboren in Amsterdam

Beroep: hij is manager bij 3M in Zoeterwoude, zij van hun gezin

Relatie: 20 jaar getrouwd

Kinderen: 4 kinderen: 1 jongen en 3 meiden

Hobby's: allebei: stildansen. Daarnaast houdt Ronald van sport fotograferen en Linda van lezen